

O B Č A S N Í K

ZVON

ZPRAVODAJ FARNOSTI ŘÍČANY

ČERVENEC | 2 0 1 8



Každé roční období je krásné... Je takové, jaké je naše srdce.

Když je přítomen stres, nervozita, něco nepěkného, tak venku může být překrásně a nás se to ani nedotkne. A obráceně – mohou klidně padat trakaře a psa by nevyhnal, ale když máme v srdci klid, lásku, pokoj, tak nám vlastně vůbec nic nechybí a jsme šťastní. A když máme kolem sebe ty, které máme rádi, tak je to nebe na zemi.

Jistě že mnozí z vás pojedete na zaslouženou dovolenou nebo jen prostě budete spolu. Jestliže někam pojedete, nezapomeňte se před cestou pomodlit k Andělu strážnému, ta minutka navíc vás

jistě moc nezdrží. Nenechejte si nikým a ničím vzít vaše společné chvíle. Ať dovolená nebo spolu strávený čas při odpočinku, který každý potřebujeme, vám znovu připomene, jak jeden druhého máte rádi. Každý den je Božím darem, a pokud ho prožijete s rodinou, s dětmi a dokážete si ho užít, tak je to nepromarněný čas.

Přeji vám krásné, nepromarněné dny!

P. Konstantin

Poděkování

Rád bych poděkoval za velikou pomoc při vyučování náboženství, za přípravu prvního svatého přijímání v našich kostelích P. Matějovi, Haničce Zavadilové, Miře Pangrákové, Aničce Zavadilové, Mirce Dvořákové, Katce Beránkové a Aničce Sirovátkové (když moc hořelo...).

Moc děkuji za pomoc při slavnosti Božího Těla, za přípravu Dětského dne našim skautům a vám všem za na první pohled neviditelnou a při tom velmi potřebnou pomoc při všech našich kostelích.

Konstantin

Slavnostní chvíle na počest kardinála Josefa Berana

Každý, kdo chtěl a měl čas, mohl **v sobotu 21. dubna** přivítat ve strahovské bazilice a katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha návrat ostatků kardinála Josefa Berana z Říma a zažil nezapomenutelné chvíle. Stalo se tak v době, kdy si komunisté, kteří ho před více než padesáti lety vyhnali z vlasti, po letech v opozici opět pojišťují podíl na vládě. Dokonce v den oslav v katedrále byl prezident Zeman na komunistickém sjezdu, což okomentoval pražský arcibiskup kardinál Dominik kardinál Duka ve své promluvě. Tato i jiná slova byla přijata dlouhotrvajícím potleskem přítomných. V této souvislosti si můžeme připomenout slova papeže Pia XII., že „únava dobrých je vítězstvím zlých“.

Ve strahovské bazilice zazněla slova z posledního kázání Josefa Berana na veřejnosti z června 1949, která neztratila ani po letech nic ze své naléhavosti. Cituji: „... nyní prohlašuji veřejně jako biskup: nikdy, nikdy, nikdy nesvolím k dohodě, která směřuje proti zákonům Božím a církvi svaté. Prohlašuji zde slavnostně

před Bohem a před národem, že nikdy neuzavřu dohodu, která by porušovala práva církve a jejích biskupů. Nikdo a nic mě k tomu nedonutí, poněvadž církev je jen jedna a bez biskupů církev katolická nemůže existovat. Přisahám jako biskup: nikdy nezdám práv Božích a církve svaté. Velice mě bolí, že kvůli mně pronásledován bude můj dobrý český lid.“ Ještě připomínám telegram papeže Františka u příležitosti repatriace ostatků kardinála Josefa Berana do ČR: „Nikdy nezdal vlastní svědomí, nikdy nezapřel svou víru, nikdy neopustil svůj národ. Vrací se, aby přinesl své svědectví,“ napsal v telegramu Svatý otec.

Rozloučení v bazilice se jistě dotýkalo srdcí všech přítomných a putování do katedrály bylo další, již poslední cestou kardinála Josefa Berana, který si přál po smrti se vrátit do rodné země. Od komunistů měl zákaz návratu i po smrti! Mší svatou v katedrále se jeho pozemská cesta ukončila a spočinul zde v kapli svaté Anežky České. Nově vysvěcený pomocný biskup pražský Zdenek Wasserbauer je členem přípravné komise pro blahořečení kardinála Josefa Berana. Věřící jsou vyzýváni k modlitbám za jeho blahořečení. Připojme se i my k těmto modlitbám.

Krásná a důstojná vzpomínka na kardinála Josefa Berana v mukařovském kostele se konala **v pátek 8. června**. Od 14 hodin celebroidal mši svatou kardinál Dominik Duka. Posvátné chvíle vzpomínek na internaci kardinála Berana v Mukařově doprovodila hra na varhany s překvapivým sólovým zpěvem. Připadala jsem si jako na koncertě vážné hudby.

Děkuji Bohu, že jsem mohla být přítomna na těchto slavnostních chvílích.

Miloslava Pangráčová

Májové farní putování

O státním svátku 8. května, kdy jsme si také připomínali Pannu Marii, Prostřednici všech milostí, se naše farnost vydala v hojném počtu do Prahy. Na Strahov a poté na Břevnov. Návštěvu strahovského kláštera ve sluncem prozářeném májovém dni nám připomenou dva školáci, sourozenci Beránkovi.

Když jsme tam přijeli, rozdělili nás na dvě skupiny. Jedna šla zahrady a ta druhá se šla podívat do kláštera. V klášteře to bylo zajímavé. Nejdříve nás zavedli do

knihovny, kdy byly velmi staré knihy a globusy. Pak jsme se vystřídali a naše skupina šla také na prohlídku zahrady, kde se mi líbily krásně stříhané keře. Byly zakulacené i do oblouků jako mosty. Došli jsme k soše Panny Marie z exilu, kde jsme se pomodlili desátek růžence. Pak jsme se obě skupiny vydaly na prohlídku ambitů. Nejvíce se mi líbil otáčecí model celého kláštera a zahrad. Potom nás provedli chodbou a šli jsme do místnosti, která byla plná soch a obrazů. Návštěvu kláštera jsme zakončili mší svatou v bazilice Nanebevzetí Panny Marie. Byl nás plný kostel!

Miriam (10 let)

Ve Filosofickém sále Strahovské knihovny bylo zajímavé, že všechny postavy vyobrazené na nástropní fresce měly velký nos, protože i sám malíř měl větší nos než ostatní. Byly tam zajímavé vynálezy, mimochodem také skryté schodiště, jehož dveře byly schované za hřbety knih. Viděli jsme mnoho vzácných děl z inventáře kláštera – knihy i sochy. Role průvodců se osobně ujali P. Konstantin a P. Matěj, kteří nám zasvěceně vyprávěli nejen o historii, ale i současnosti života v klášteře. Například na kterém trávníku v noviciátě hrávali

fotbal... Ze zahrady byl opravdu pěkný výhled na Prahu. Počasí se nám vydařilo, oběd v blízké restauraci byl výborný. Potom se část poutníků vydala ještě na prohlídku břevnovského kláštera.

Marek (11 let)



*Socha Panny Marie z exilu
v zahradě strahovského kláštera*

Boží Tělo

Ve čtvrtek 31. května jsme se opět sešli na slavnosti Těla a Krve Páně – Božím Těle. Tuto slavnost s průvodem v Říčanech po mnoha letech obnovil farář Pavel Adam Debek, pravidelně se pak koná od roku 2010, kdy ji oživil P. Konstantin a P. Timotej.

Stejně jako tehdy před osmi lety, bylo i letos zahájení v našem kostele sv. Petra a sv. Pavla mší svatou. Po ní se P. Matěj, P. Konstantin a mukařovský pan farář Viktor Frýdl vydali s tělem Páně na velký průvod náměstím, doprovázeni ministranty a námi všemi ostatními. Malé mobilní a hezky vyzdobené čtyři oltáře byly připraveny od nás z Řičan a také farníky z obcí, které do říčanské farnosti patří: Mukařov, Kostelec u Křížků a Velké Popovice. Počasí nám z Boží vůle přálo, slunce i tepla bylo víc než dost. Květů sypaných družičkami z košíčků bylo také hodně. Však hodně paní pilně doplňovaly družičkám ze svých připravených zásob.

Vždy vzpomínám na dětská léta. Tehdy byly na náměstí oltáře veliké. Nejvíce mě zajímala příprava oltáře u našich sousedů v domě č. 6 – u Čechů. Trvala vždy několik dnů. Na dvůr tam bylo

přivezeno mnoho květů, hlavně jasmíny. Přijela vždy sestra pana Čecha, Katuška, a ta pilně chystala všechnu tu výzdobu. Ve sklípku měli Čechovi malou studánku s ledovou vodou, a tak připravené květy na oltář zůstaly čerstvé.



Boží Tělo v Říčanech roku 1946

Oltář byl krásný a my jsme měli radost, že na něm stojí naše soška Panny Marie, kterou mám dnes já. Při průvodu náměstím jsem jako družička pilně házela z košíčku kvítka. Když jsem byla malá, dělala mi doprovod o devět let starší

Danuška Dušková, dcera hodných majitelů domu, ve kterém jsme s rodiči a bratrem Rudou bydleli.

Jako dříve, byla i nyní slavnost Těla a Krve Páně ukončena požehnáním v kostele. Oltáře byly odstěhovány z náměstí a v nás přítomných zůstalo přání, abychom byli zdraví a mohli zase za rok na Boží Tělo přijít. Škoda, že si ze slavnosti nemůžeme odnést posvěcené březové větvičky jako dříve.

Díky všem za pomoc, našim kněžím, ministrantům i ostatním. Bylo to krásné.

Věra Pecháčková

Farní dětský den

První červnovou sobotu (2. 6.) proběhl na celé farní zahradě dětský den. Byla to pro mne a mé dvě děti v pořadí už druhá účast na této akci, a jistě ne poslední. I tentokrát jsme se seznámili s biblickým příběhem, který se letos věnoval Mojžíši. Ulovili jsme jej v košíku, oblékli ho. Překonávali jsme, stejně jako on, Bohem seslané těžkosti či pomáhali mu projít Rudým mořem.

Stanovišť s úkoly, které jsem nastínila, bylo celkem sedm. Než jsme se pustili do jejich plnění, pořadatelé-skauti na stanovištích

nám dané události zopakovali. Všechno bylo velmi dobře promyšlené. Velice oceňuji proveditelnost samotných úkolů, do kterých se mohly zapojit i tak malá děti, jako jsou moje dcerky (necelé dva a čtyři roky).

Ráda bych také poděkovala za občerstvení, ogrilované vuřty, které chystal František Charanza, i další dobroty (nejrůznější sladké buchty, štrůdl atd.). Zkrátka a dobře to byl bezvadný zážitek ve všech směrech a všem, kteří se na něm jakkoli podíleli, mnohokrát díky. Už teď se těšíme na příští rok.

Šárka Vydrařová

Na poutě do různých světových stran

Vydejme se opět na zajímavá poutní místa po české krajině. Leckdy jsou velmi zanedbaná, proto si je třeba připomenout a zamyslet se, jak se k tomuto dědictví předků zachovali někteří členové našeho národa. Každé místo je možné navštívit během jednoho dne.

Skoky. V západních Čechách v zaniklé osadě Skoky (Maria Stock), která musela ustoupit vzniklé přehradě na pitnou vodu

Žlutice, se nachází mohutný barokní poutní kostel Navštívení Panny Marie. Dříve jedno z největších mariánských poutních míst má souvislost se rčením „panenko skákavá“.

Těžký osud začal vystěhováním původního obyvatelstva a poté v šedesátých letech stavbou přehrady, která osadě odřízla cestu ze Žlutic. Tak byly opuštěné Skoky vydány na pospas zlodějům – v roce 2006 se ale stal zázrak. Jeden ze zlodějů, když kradl měděný plech ze střechy, spadl, ale pád přežil a obrátil se. Poutě, na kterou jsem se od nádraží ve Žluticích vydal, byla velmi obtížná, špatně značená, a tak jsem třikrát zabloudil. Na cestě jsem poprvé v životě potkal zmiji, poté jsem měl halucinace. Na louce u lesa jsem viděl býka nebo jelena a poté jsem zjistil, že je to kupka sena. Byl jsem již vyčerpaný, ale nakonec mne tam Panna Maria dovedla.

V sezoně je kostel otevřen, k dipozici je občerstvení a prodej upomínkových předmětů. Zpátky na vlak mě naštěstí vzali autem hodní lidé. Z druhé strany je tam snadný přístup autem do vesnice Polom. Skoky mají opravdový duchovní rozměr genia loci.



Kalvárie v Ostré

Lhoty u Potštejna, Homol. Poutní kostel Panny Marie Bolestné v podhůří Orlických hor se nachází o samotě na kopci a vede k němu unikátní barokní schodiště, které má 153 schodů s 16 odpočívadly. Počet odpovídá velkému růženci. Bohužel z výzdoby schodiště se zachovalo z dvaceti soch pouze šest, některé jsou poničeny, zbytek byl v devadesátých letech rozkraden, včetně všech kamenných andělíčků a váz. Homol je dobře dostupná autobusovou dopravou do okolí a potom je to už kousek cesty.

Kalvárie Ostré. V okrese Litoměřice, na kopci vzdáleném od města Úštěk asi hodinu pěšky s převýšením 100 m, se nachází Kalvárie Ostré. Tento barokní skvost poznamenaný devastací z dob nedávno minulých s křížovou cestou, schodištěm a třemi kaplemi vás odmění mimo duchovního zážitku i krásným výhledem na vrcholy Českého středohoří. Návštěvu můžou ti zdatnější spojit s výstupem na vrchol Sedlo v nadmořské výšce 726 m. Jinak také s prohlídkou malebného městečka Úštěk.

V podzimním Zvonu na shledanou!

Karel Habal

Boží hrob (dokončení)

Ve velikonočním čísle jsme přinesli první část textu o Božím hrobu v Jeruzalémě. Navažme událostmi od roku 2016.

Uzavření chrámu Božího hrobu izraelskou policií (kvůli špatnému technickému stavu) podnítilo křesťanské církve, které se podílejí na vlastnictví a správě budovy, k rozhodnému a společnému jednání. Profesorka nauky o materiálech na technické univerzitě v Athénách Antonia Moropoulou dala prostor fotogrametricky prosvítit. Přitom byly rozpoznány známky stupňující se materiálové únavy skály. A ta tvoří základ kaple Božího hrobu, zřízené před dvěma sty lety. Kaple těžce spočívá na skále, která se v průběhu staletí postupně unavuje. Kromě toho podle Moropoulou podmáčí svatý kámen i břevna ze zkorodované kanalizační trubky a pomalu, ale jistě drolí skálu. Na základě tohoto zjištění se šest křesťanských denominací, které se podílejí na péči o chrám, dohodly na opravách, které začaly v březnu 2016.

Od té doby se vnitřek chrámu stal staveništěm. Edikula byla obklopena lešením a zakryta před zvědavými zraky. Práce se prováděly hlavně v noci, aby nerušily návštěvníky. Mnozí historici se domnívali, že po zničení chrámu v roce 1009 chalífou al Chakimem „Šíleným“ se z původního hrobu nic nezachovalo. Avšak tým archeologů, který doprovázel restaurátory, zjistil radarem pronikajícím půdou, že se za mramorovým obložením hrobu, které pochází z roku 1555, ale možná ještě z dřívějších dob, nacházejí stěny dutiny 183 cm vysoké a ty jsou spojeny se skálou. Proto dali vyříznout do jižní vnitřní stěny okno, aby poutníci mohli kousek hrobu vidět.

Ve středu 26. října 2016 byla brána chrámu uzavřena ještě před koncem zavírací doby. Zatímco před chrámem stál zmatený dav poutníků, do nitra chrámu se vydal zástup konzervátorů, františkánských, řeckopравoslavných a koptských mnichů, který směřoval k edikule. Vnitřek byl ostře osvětlen stavebními světly, která odhalovala detaily, za běžného osvětlení snadno přehlédnutelné. Mramorová deska z krémového mramoru o velikosti 150 x 90 cm, která kryje hrob, byla odsunuta od

stěny. Pod ní se objevila šedohnědá suť. „Co to je?“ zněla otázka. „Ještě nevíme, musíme zavolat archeology.“ – „Byli jsme překvapeni, jaké množství suti jsme našli,“ řekl přivolaný archeolog Frederik Hiebert. „Pod vrstvou suti se objevila další šedivá mramorová deska. Do ní byl vyryt malý kříž. Podle názoru nás archeologů pochází ze 12. století. Deska je uprostřed zlomena. Pod ní jsme našli bělavou vrstvu.“

Protože zodpovědní představitelé chrámu Zmrtvýchvstání dali vědcům jen šedesát hodin na otevření hrobu, musely práce pokračovat v rychlém tempu. V noci na 28. října, jen několik hodin předtím, než měl být hrob znovu uzavřen, mohl být konečně odkryt původní nedotčený vápenec. Jeden účastník popsal svoje pocity slovy: „ Byl jsem naprosto užaslý a kolena se mi třásla, protože jsem něco takového neočekával. Je to zjevný důkaz toho, že hrob nebyl po staletí změněn, jen zasypán.“ Je tím zodpovězena otázka, kterou si po staletí kladli vědci a historici. Když byl původní vápencový hrob odkryt, objevily se nevysvětlitelné jevy. Jakmile byly umístěny měřicí přístroje vědců na kamennou lavici, na které spočívalo tělo Kristovo, měřicí přístroje zcela selhaly. Reagovaly buďto

nenormálně, nebo vůbec ne. Čtyři měřicí přístroje musely být odpojeny a opraveny. Podle některých názorů se mohlo jednat o působení tak silného elektromagnetického pole, že způsobilo výboj. Vědci nechtěli o tomto jevu mluvit, aby nebyli obviňováni z reklamních triků ve prospěch křesťanství a nedávali v sázku svou vědeckou pověst. Tím méně byli ochotni mluvit o tomto jevu jako o zázraku, protože jako vědci se musejí omezit jen na zjištěná fakta.

Po skončení šedesátihodinového „ultimáta“ byl hrob se svým původním mramorovým obložením znovu zapečetěn. Zpracování pořízené dokumentace však bude trvat ještě dlouho.

*Podle rakouského časopisu
Betendes Gottes Volk č. 2017/1,2,3
zpracovali Věra a Mojmír Kalní.*

Láska matek proměňuje svět

Tak zní heslo z loga hnutí Modlitby matek (MM), které v Anglii v roce 1995 založila Veronica Williams se svojí švagrovou, když vnímaly potřebu modlit se za své děti. Veronica nás povzbuzuje, abychom odevzdávaly situace, které prožíváme, do

Ježíšových rukou. K hnutí MM se stále připojují další ženy, aby se každý týden scházely a společně se modlily nejen za své děti, ale i za svět, za bolesti, které vidí kolem sebe... Každý den se učíme přenechat své starosti Bohu, protože on ví, co je pro nás a naše děti dobré. Snažíme se nenechat se převálcovat každodenními starostmi, utrhnout čas, abychom se sešly k modlitbě. Naše společná modlitba má pevně danou strukturu, prožíváme v ní vděčnost za mnohá požehnání a vyslyšené prosby, čteme z Bible, svěřujeme své děti a touhy našich srdcí do Božích rukou, odevzdáváme se jeho vůli. Dnes jsou modlitby matek rozšířeny ve více než 120 zemích světa.

Na konci dubna jsem mohla prožít duchovní obnovu Modliteb matek na téma „Krása a důstojnost ženy – uzdravení srdce“. Konala se v Brně, v budově Biskupského gymnázia, přijelo tam téměř tři sta žen. Vedla ji Mary Shaw – Američanka, na první pohled nenápadná, drobná, ničím výjimečná žena. Mluvila o potřebě stále uzdravovat srdce, mít dobré vztahy. Otvírala témata, která si neseme jako zranění, doporučovala svěřovat do modlitby úplně všechno. Pokud chceme zažívat odpuštění, musíme odpouštět (= volba, rozhodnutí, ne

pocit). Odpuštění je těžké – nechceme si přiznat ránu v sobě, bojíme se podívat tváří v tvář vlastní bolesti. Nesoudit druhé. Hlídat si, co říkáme: pravdu, povzbuzovat... Je toho hodně, co by se dalo sdělit dál, třeba: Uvědomit si vlastní identitu – je v Kristu, pro každého z nás v každém období našeho života má Bůh svůj plán. Iz, 43. kap.: „Neboj se, já jsem tě vykoupil, zavolal jsem tě jménem, patříš mně.“ Bůh miluje ženy – ženě dal důstojnost, aby Ježíše přivedla na tento svět; ženy provázely Ježíše až ke kříži; mají zvláštní milost být blízko Ježíše. Bůh ví o našich ranách, chce je uzdravit, dovolme mu dotknout se jich. Všechny potřebujeme Boží lásku, abychom skrze ni načerpaly sílu a nechaly zacelit všechny rány, které jsme během života obdržely, ať již vlastní vinou či nezaslouženě. Naše srdce musí být uzdraveno a očištěno, aby mohlo být milující, vlídné a laskavé, jak se to od nás maminek očekává.

Kroky k životu: 1. přiznám zranění (Pane, opravdu to bolí), 2. rozhodnu se odpustit (konkrétně, vyslovit nahlas), 3. odpust' mi i neodpuštění sobě, 4. Pane, požehnej tomu, kdo mě zranil, odevzdávám ti ho, vzdávám se práva na odplatu.

A závěrem přirovnání, na první pohled možná úsměvné: Kde je

Ježíš ve tvém autě? Je vedle tebe jako spolujezdec, bavíte se spolu, řešíte všechno, co se zrovna děje? Nebo sedí vzadu a občas spolu něco prohodíte? Hlavně když přijde problém? Nebo je v kufru a jdeš za ním, když je krize? Nebo jej zahlídneš, jak stojí u cesty a stopuje? Tak může vypadat řízení auta našeho života. Ale život bude daleko lepší, když Ježíše posadíme za volant.

Co nás v MM v nejbližší době čeká? 17. 7. to bude pouť matek s dcerami s ostatky sv. Markéty Antiochijské ze Starého Města u Uherského Hradiště na Velehrad s tématem „Čistota srdce a lidská láska“, pak na podzim tradiční národní setkání v Pardubicích a u nás v Říčanech uskutečníme přednášku na téma „Výchova kluků“ s podtitulem Jak vychovávat kluky a nepřijít o rozum.



Děkuji za hnutí MM, děkuji i za to, že jsem byla přizvána, když před čtyřmi lety vznikala třetí říčanská skupinka.

Libuše Řezbová

✂ PŘIPRAVUJEME ✂

Informace o výuce náboženství v novém školním roce se s předstihem dozvíte v ohláškách a na webových stránkách farnosti.

✂ Z FARNÍ CHARITY ✂



Jak jsme nakládali humanitární sbírku

Ještě bych se chtěla vrátit k letošní humanitární sbírce, kterou organizovala naše Farní charita v úterý 22. května. Při nakládání sbírky se nám totiž stala neuvěřitelná příhoda. Auto Diakonie Broumov nemohlo přijet již v den sbírky, ale až ve středu, a tak jsme museli po dohodě s P. Konstantinem všechny darované věci uskladnit do druhého dne v předsíni kostela. Kostel však musí být v provozu, a tak bylo nutné, aby bylo vše opravdu druhý den odvezeno. Podle dohody mělo být auto přistaveno ve středu ráno, ale když bylo 10 hodin a auto stále nikde, lehce jsem znervózněla. Zavolala jsem řidiči auta a ten mi sdělil, že

přijede až ve 13 hodin, úplně mimo dohodu. Naštěstí byl řidič přesný a ve 13 hodin bylo auto před kostelem. Zřejmě byla ovšem další komplikace – auto bylo docela malé a darovaných věcí opravdu hodně. Všichni jsme si mysleli, že se sbírka do auta nevejde, řidič dokonce říkal, že by muselo být auto nafukovací., aby se tam vše vešlo. Nicméně jsme začali nakládat a já se v duchu modlila, aby to dobře dopadlo. Když zbývalo naložit ještě asi patnáct vaků a auto vypadalo nacpané až ke stropu, řekl P. Konstantin, že jde pro své auto, naložíme to k němu a on pojede za nákladáčkem do Vršovic ke složení. Než přijel s autem, podařilo se nám nějakým záhadným způsobem naložit ještě další pytle a už zbývalo jen pět menších, ale auto už bylo plné a dalo se jen tak tak zavřít. Co teď? Spěti pytlí hnát pana faráře do Prahy, to by nebylo moc ekonomické, ale nechtěli jsme věci nechat ani v kostele, ani na faře. Nakonec napadlo závozníka, že bude řídit, hubený řidič si sedne na jeho místo a dá si pod nohy a kolem sebe zbývajících pytlí. A povedlo se! Kabinka se zavřela a nacpané auto mohlo odjet. Asi nám opravdu Pán Bůh pomohl auto nafouknout, jinak si to neumím vysvětlit. Bohu díky za to!

Dobrobazar 2018

V neděli 17. června jsem navštívila čestlický Dobrobazar. Letos se konal již potřinácté, a přestože jsou Čestlice docela blízko Říčán, zavítala jsem na tuto akci poprvé. Dobrobazar se koná na farní zahradě a hned po začátku v 9.30 hodin se to v „oddělení“ domácích potřeb, hračkářství, antikvariátu, sportu, zahradnictví, butiku i v dětském koutku hemžilo dospělými a dětmi.

Muzikanti ze skupiny Sax&Rhythm začali připravovat nástroje, zapojovat ozvučení a zanedlouho se ozvaly první tóny známých písní. Ještě než začali hrát, stihla jsem navštívit antikvariát a hned mě zaujala kniha Slovo na cestu, což je moderní překlad Nového zákona pro třetí tisíciletí. Vybrala jsem si ještě další dvě knihy a spokojeně jsem šla obdivovat kytičky a další rostlinky do zahradnictví. Tam jsem sice nic nekoupila, ale pokochala jsem se množstvím bylinek, skalniček a dalších květin. Navštívila jsem i jiné „obchůdky“, podívala jsem se do kavárny, kde mě zaujaly hrnky různé velikosti, do kterých nám podle vlastního výběru uvařily dívky kávu. Nahlédla jsem i do venkovní hospody, kde jsem zjistila, že točí pivo, opékají

voňavé klobásky a nalévají malinovku. Zašla jsem také do dětského koutku, kde děti hledaly, kdo ze zvířátek snědl svačinu... A pak už začala hrát kapela a to mě přilákalo jít blíž, poslouchat, podupávat si do rytmu a obdivovat dvě mladé slečny, které hrály v kapele na saxofony. Bylo to opravdu moc pěkně strávené nedělní dopoledne.

A když jsem si představila, že vybrané peníze poputují do mobilního hospice Cesta domů a do hospice v Čerčanech, kde pomohou nemocným lidem na sklonku života, měla jsem ze své návštěvy Dobrobazaru opravdu radost. Všem organizátorům a dobrovolníkům patří za bezvadnou akci veliký dík. Více informací o akci i o spolku, který podporuje mobilní hospice, můžete najít na webových stránkách www.dobrobazar.wixsite.com.

Připravila Marie Junková

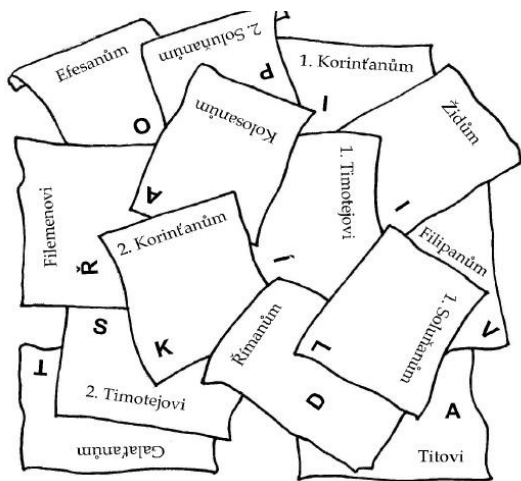
Převzato z Biskupství brněnského
<http://brno.biskupstvi.cz>

PRO DĚTI

Účastníkům farního, skautského a dalších táborů, holkám a klukům u moře, na horách, v zahradách, na loukách a v lesích přejeme krásné prázdniny a šťastný návrat z nich!

Listy svatého Pavla

Z korespondence svatého Pavla se nám dochovala řada dopisů – listů, které podávají svědectví o jeho životě a o životě prvních křesťanských obcí. Z 21 listů Nového zákona pochází 14 listů od Pavla nebo od jeho žáků. Když seřadíš listy na obrázku tak, jak po sobě jdou v NZ, získáš z písmen na listech tajemku.



TAJENKA: Jak psal apoštol Pavel většinu svých dopisů – listů?

1	2	3	4	5	6	7	8

9	10	11	12	13	14		



Římskokatolická farnost sv. Petra a Pavla v Říčanech

Rozpis mší

Neděle 1. 7.	Slavnost Sv. Petra a Pavla apoštolů	8:00 9:30	Mukařov Říčany, poutní mše svatá
Pondělí 2. 7.		15:00	Říčany
Úterý 3. 7.	Svátek sv. Tomáše apoštola	9:00	Říčany, na úmysl dárce
Středa 4. 7.		18:00	Říčany
Čtvrtek 5. 7.	Slavnost sv. Cyrila a Metoděje patronů Evropy	9:00	Říčany
Pátek 6. 7.		18:00	Říčany
Sobota 7. 7.		14:30 16:00 18:00	Olešky Kamenice Říčany
Neděle 8. 7.	14. neděle v liturgickém mezidobí	8:00 8:30 9:30 10:15 11:00 13:00 14:30	Mukařov Velké Popovice Říčany Kostelec u Křížků Jažlovice Lipany Všestary

ZVON – farní zpravodaj | Vydává Římskokatolická farnost, Masarykovo nám. 70, 251 01 Říčany,
tel.: 323 605 403, e-mail: Zvon.Ricany@seznam.cz nebo jaroslav.baluch@seznam.cz,
www.ricany.cz/farnost

Redakce: P. Matěj Jaroslav Baluch O. Praem., Renata Skalošová, Miloslava Pangrácová,
Alena Klvaňová, Hana Zavdilová | Určeno pro vnitřní potřebu farnosti.

Uzávěrka příštího Zvonu je ve středu 3. října 2018.